

Preuzeto iz elektronske pravne baze **Paragraf Lex**

Ukoliko ovaj propis niste preuzeli sa Paragrafovog sajta ili niste sigurni da li je u pitanju važeća verzija propisa, poslednju verziju možete naći [OVDE](#).

ZAKON

O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O ZAŠTITI PROIZVOĐAČA FONOGRAMA OD NEOVLAŠĆENOG UMNOŽAVANJA NJIHOVIH FONOGRAMA

("Sl. list SRJ - Međunarodni ugovori", br. 13/2002)

ČLAN 1

Potvrđuje se Konvencija o zaštiti proizvođača fonograma od neovlašćenog umnožavanja njihovih fonograma, koja je zaključena 29. oktobra 1971. godine u Ženevi, u originalu na engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku.

ČLAN 2

Tekst Konvencije u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na srpski jezik glasi:

KONVENCIJA O ZAŠTITI PROIZVOĐAČA FONOGRAMA OD NEOVLAŠĆENOG UMNOŽAVANJA NJIHOVIH FONOGRAMA OD 29. OKTOBRA 1971. GODINE

Države ugovornice,

zabrinute zbog široko prisutnog i sve većeg neovlašćenog umnožavanja fonograma i štete koju ovo prouzrokuje interesima autora, izvođača i proizvođača fonograma,

ubeđene da će zaštita proizvođača fonograma od takvih radnji koristiti i izvođačima čija su izvođenja, kao i autorima čija su dela zabeležena na pomenutim fonogramima,

uvažavajući vrednost rada koji je u ovoj oblasti preduzela Organizacija za obrazovanje, nauku i kulturu Ujedinjenih nacija i Svetska organizacija za intelektualnu svojinu;

u želji da, ni na koji način, ne nanesu štetu međunarodnim ugovorima koji su već na snazi, a posebno da ne štete širem prihvatanju Rimske konvencije od 26. oktobra 1961. god., kojom se obezbeđuje zaštita izvođačima i ustanovama za radio-difuziju kao i proizvođačima fonograma;

saglasile su se o sledećem:

Član 1

U svrhe ove konvencije:

(a) izraz "fonogram" označava svaki isključivo zvučni zapis zvukova izvođenja ili drugih zvukova;

(b) izraz "proizvođač fonograma" označava fizičko ili pravno lice koje prvo zabeleži zvukove izvođenja ili druge zvuke;

(c) izraz "duplikat" označava proizvod koji sadrži zvuke snimljene direktno ili indirektno sa fonograma, a koji otelotvoruje sve ili bitan deo zvukova zabeleženih na tom fonogramu;

(d) izraz "distribuiranje javnosti" označava svaku radnju kojom se duplikati fonograma nude, direktno ili indirektno, javnosti u celini ili nekom njenom delu.

Član 2

Svaka država ugovornica mora da štiti proizvođače fonograma koji su državljani drugih država ugovornica od proizvodnje duplikata bez pristanka proizvođača, kao i od uvoza takvih duplikata, pod uslovom da su svaka takva proizvodnja ili uvoz učinjeni u svrhe distribucije javnosti, i protiv distribucije takvih duplikata javnosti.

Član 3

Načini primene ove konvencije su predmet nacionalnog prava svake države ugovornice i uključuju jedno ili više od sledećeg: zaštitu putem priznanja autorskog prava ili drugih posebnih prava, zaštitu putem prava koje se odnosi na nelojalnu utakmicu, zaštitu primenom kaznenih mera.

Član 4

Trajanje date zaštite biće predmet nacionalnih zakona svake države ugovornice. Međutim, ako nacionalno pravo propisuje određeno trajanje zaštite, ta zaštita neće biti kraća od dvadeset godina od isteka bilo godine u kojoj su zvuci otelovljeni u fonogramu prvi put zabeleženi, ili godine u kojoj je fonogram prvi put objavljen.

Član 5

Ako, kao uslov za zaštitu proizvođača fonograma, država ugovornica, na osnovu svog nacionalnog prava, zahteva ispunjavanja formalnih uslova, ovi se moraju smatrati ispunjenim ako svi autorizovani duplikati fonograma distribuirani javnosti, ili njihovi omoti, nose obaveštenje koje se sastoji od simbola (R), koji je praćen datumom sa godinom prvog objavljivanja, postavljenim na takav način da daje razumno obaveštenje o zahtevanju zaštite, a, ako se na duplikatima ili njihovim omotima ne identifikuje proizvođač, njegov pravni sledbenik ili nosilac isključive licence (navođenjem njegovog imena, žiga ili drugog odgovarajućeg naznačenja), onda obaveštenje mora, takođe, da uključi ime proizvođača, njegovog pravnog sledbenika ili nosioca isključive licence.

Član 6

Svaka država ugovornica koja pruža zaštitu putem autorskog prava ili drugog posebnog prava, ili kaznenim merama, može u svom nacionalnom pravu predvideti, kada je reč o zaštiti proizvođača fonograma, iste vrste ograničenja koja su dozvoljena u pogledu zaštite autora književnih i umetničkih dela. Međutim, ne smeju se dopustiti prinudne licence osim ako se ne ispune svi sledeći uslovi:

(a) kopiranje se koristi isključivo u svrhe nastave ili naučnog istraživanja;

(b) licenca je važeća za kopiranje samo na teritoriji države ugovornice čiji su nadležni organi priznali licencu i ne proširuje se na izvoz duplikata;

(c) kopiranje proizvedeno na osnovu licence daje pravo na pravednu naknadu koju određuje pomenuti nadležni organ, uzimajući u obzir, između ostalog, broj duplikata koji će se proizvesti.

Član 7

(1) Ova konvencija ne može se ni na koji način tumačiti tako da ograničava ili oštećuje zaštitu koja je na drugi način obezbeđena autorima, izvođačima, proizvođačima fonograma ili ustanovama za radiodifuziju na osnovu nacionalnog prava ili međunarodnog ugovora.

(2) U nadležnosti je nacionalnog zakona svake države ugovornice da odluči o meri u kojoj, ako uopšte, izvođači čija su izvođenja snimljena na fonogramu imaju pravo da uživaju zaštitu, i o uslovima uživanja takve zaštite.

(3) Ni od jedne države ugovornice neće se zahtevati da primenjuje odredbe ove konvencije na bilo koji fonogram snimljen pre nego što je ta konvencija stupila na snagu u toj državi.

(4) Svaka država ugovornica koja 29. oktobra 1971. pruža zaštitu proizvođačima fonograma isključivo na osnovu mesta prvog beleženja, može, obaveštenjem deponovanim kod generalnog direktora Svetske organizacije za intelektualnu svojinu, izjaviti da će primenjivati ovaj kriterijum, umesto kriterijuma državljanstva proizvođača.

Član 8

(1) Međunarodni biro Svetske organizacije za intelektualnu svojinu sakupiće i objaviti informacije u vezi sa zaštitom fonograma. Svaka država ugovornica mora odmah da saopšti Međunarodnom birou sve nove zakone i službene tekstove o ovom pitanju.

(2) Međunarodni biro mora, na zahtev, da pošalje informacije bilo kojoj državi ugovornici o pitanjima u vezi s ovom konvencijom, i da rukovodi istraživanjima i pruža usluge namenjenom, olakšavaju zaštite predviđene u njoj.

(3) Međunarodni biro mora da izvršava funkcije pobrojane u stavu (1) i stavu (2) ovog člana, za pitanja iz njihove nadležnosti, u saradnji s Organizacijom za obrazovanje, nauku i kulturu Ujedinjenih nacija i Međunarodnom organizacijom rada.

Član 9

(1) Ova konvencija mora da se deponuje kod generalnog sekretara Ujedinjenih nacija. Biće otvorena do 30. aprila 1972. za potpisivanje bilo koje države koja je članica Ujedinjenih nacija, i bilo koje od specijalizovanih agencija u vezi s Ujedinjenim nacijama ili Međunarodnom agencijom za atomsku energiju ili koja je strana Statuta Međunarodnog suda pravde.

(2) Ova konvencija je predmet ratifikacije ili prihvatanja od strane država potpisnica. Biće otvorena za pristupanje svakoj državi pomenutoj u stavu (1) ovog člana.

(3) Instrumenti ratifikacije, prihvatanja ili pristupanja moraju da se deponuju kod generalnog sekretara Ujedinjenih nacija.

(4) Podrazumeva se da je neka država, u trenutku kada postaje obavezana ovom konvencijom, u situaciji da, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom, učini da odredbe ove konvencije stupe na snagu.

Član 10

Nisu dopuštene rezerve na ovu konvenciju.

Član 11

(1) Ova konvencija stupa na snagu tri meseca posle deponovanja petog instrumenta ratifikacije, prihvatanja ili pristupanja.

(2) Za svaku državu koja ratifikuje, prihvati ili pristupi ovoj konvenciji posle deponovanja petog instrumenta-ratifikacije, prihvatanja ili pristupanja, Konvencija stupa na snagu tri meseca posle datuma kada generalni direktor Svetske organizacije za intelektualnu svojinu informiše države, u skladu sa članom 13 stav (4) o deponovanju tog instrumenta.

(3) Svaka država može, u trenutku ratifikacije, prihvatanja ili pristupanja, ili bilo kog kasnijeg datuma, da izjavi u obaveštenju upućenom generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija da se ova konvencija primenjuje na sve ili na neke teritorije za čije je međunarodne odnose ona odgovorna. Ovo obaveštenje stupa na snagu tri meseca od datuma prijema.

(4) Međutim, prethodni stav ne može nikako da se tumači tako da podrazumeva priznavanje ili prećutno prihvatanje od strane države ugovornice faktičke situacije u vezi sa teritorijom na kojoj se primenjuje ova konvencija od strane druge strane ugovornice na osnovu pomenutog stava.

Član 12

(1) Svaka država ugovornica može da otkáže Konvenciju, u sopstveno ime ili u ime bilo koje teritorije navedene u članu 11 stav (3) pismenim obaveštenjem upućenim generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija.

(2) Otkaz stupa na snagu dvanaest meseci posle datuma kada je generalni sekretar Ujedinjenih nacija primio obaveštenje.

Član 13

(1) Ova konvencija potpisace se u jednom primerku na engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku, pri čemu su sva četiri teksta jednako autentična.

(2) Službene tekstove uspostaviće generalni direktor Svetske organizacije za intelektualnu svojinu posle konsultacija sa zainteresovanim vladama, na arapskom, holandskom, nemačkom, italijanskom i portugalskom jeziku.

(3) Generalni sekretar Ujedinjenih nacija mora da obavesti generalnog direktora Svetske organizacije za intelektualnu svojinu, generalnog direktora Organizacije za obrazovanje, nauku i kulturu Ujedinjenih nacija i generalnog direktora Međunarodnog biroa rada o:

(a) potpisima ove konvencije;

(b) deponovanju instrumenata ratifikacije, prihvatanja ili pristupa;

(c) datumu stupanja ove konvencije na snagu;

(d) svakoj izjavi o kojoj je obavešten u skladu sa članom 11 stavom (3);

(e) prijemu obaveštenja o otkazu.

(4) Generalni direktor Svetske organizacije za intelektualnu svojinu obavestiće države navedene u članu 9 stav (1) o obaveštenjima primljenim u skladu sa prethodnim stavom i o svim izjavama učinjenim na osnovu člana 7 stava (4). On će, takođe, obavestiti generalnog direktora Organizacije za obrazovanje, nauku i kulturu Ujedinjenih nacija i direktora Međunarodnog biroa rada o takvim izjavama.

(5) Generalni sekretar Ujedinjenih nacija mora da pošalje dve overene kopije ove konvencije državama navedenim u članu 9 stav (1).

ČLAN 3

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SRJ - Međunarodni ugovori".